

HÀNH HƯƠNG LỘ-ĐỨC: HOẶC KHỎI BỆNH HOẶC CHẾT LÀNH!

... Ông Andrea - cụ già liệt giường đã 5 năm - được con gái út tên Agata hết lòng chăm sóc giúp đỡ. Một ngày, Agata âu yếm thưa với cha:

- Ba có muốn con đưa Ba đi hành hương Lộ Đức không?

Cụ Andrea bị tê liệt toàn thân nhưng miệng lưỡi cùng Đức Tin Công Giáo .. vẫn còn tốt lành nguyên vẹn. Sau một giây im lặng, cụ chậm rãi trả lời:

- Nếu con muốn thì Ba cũng không từ chối. Tuy nhiên, Ba chấp nhận đề nghị với điều kiện: "Ba không muốn trở về mà vẫn còn bị liệt giường". Nếu Ba đi hành hương Lộ Đức thì có nghĩa hoặc là được khỏi bệnh hoặc là được chết lành!

Sau một đêm di chuyển và thức trắng, cả hai cha con đến Lộ Đức bằng an. Các nhân viên thiện nguyện muốn đưa cụ Andrea

về ngay nhà thương để cụ nghỉ ngơi trước khi tham dự các buổi cầu nguyện theo đúng tinh thần hành hương. Nhưng cụ Andrea cương quyết từ chối. Không một ai có thể làm cụ thay đổi ý định. Cụ đồng dục tuyên bố:

- Tôi đến Lộ Đức không phải để vào nằm nhà thương nhưng là để cầu nguyện nơi Hang Đá Đức Mẹ!

Mọi người đành chịu theo lời yêu cầu của cụ.

Cô Agata miễn cưỡng đẩy xe lăn đưa ngay cha già ra Hang Đá. Cụ Andrea bảo con gái để hai tay mình chấp lại trước ngực rồi nghiêm trang ra lệnh:

- Giờ thì con đi đi! Cứ để yên Ba ngồi đây. Con không phải lo lắng gì cho Ba cả!

Nói xong, cụ nhắm mắt lại và bắt đầu tha thiết cầu nguyện:

- Lạy Mẹ Rất Thánh, con sẽ ngồi lì tại đây bao lâu con chưa toại nguyện: hoặc chết lành hoặc khỏi bệnh. Xin Mẹ chọn và giải quyết vấn đề cho con!

Sau mấy tiếng đồng hồ, cô Agata trở ra Hang Đá Lộ Đức thăm chừng cha già. Cô thấy cha vẫn tiếp tục sốt sắng cầu nguyện. Khi nghe con gái hỏi xem có muốn để cô đưa đi dùng một chút gì lót lòng không, cụ Andrea vẫn nhắm nghiền mắt và trả lời:

- Ba không đến Lộ Đức để ăn!

Nghe cha khẳng định thế, cô Agata chỉ lặng lẽ ngồi cầu nguyện bên cha.

Khi chiều đến, tới giờ kiệu Mình Thánh Chúa, cụ Andrea mới bằng lòng để yên cho người ta đưa cụ ra tiền đường Đền Thánh Đức Mẹ Lộ Đức để tham dự cuộc rước. Cuộc rước chấm dứt, cụ Andrea lại nằng-nặng xin đưa trở lại Hang Đá Đức Mẹ. Cụ không ngừng lập đi lập lại:

- Tôi không đến đây để ăn uống hay nghỉ ngơi!

Cô Agata đành đưa cha trở ra Hang Đá Đức Mẹ. Khi thấy con gái tỏ ra khó chịu trước tính tình chướng-kỳ của mình, cụ Andrea nhẩn nhục giải thích:

- Con à, Ba không hề có ý định đến Lộ Đức để nghỉ ngơi hoặc ăn uống dưỡng sức! Vậy con cứ để yên Ba nơi Hang Đá để Ba có thời giờ tính chuyện riêng tư của Ba với Đức Mẹ MARIA! Con có hiểu rõ như vậy không?

Cô Agata đành để cha một mình ngồi cầu nguyện nơi Hang Đá Đức Mẹ. Phần cô, cô trở về quán trọ. Nhưng cô không thể nào chợp mắt. Quá nửa đêm, cô Agata lần mò ra Hang Đá xem tình hình của cha ra sao. Đến Hang Đá, cô Agata có cảm tưởng mình đang mơ vì cảnh tượng trông thấy trước mắt. Cụ Andrea không ngồi trên xe lăn nhưng quỳ gối bên chiếc xe lăn, trước bức tượng Đức Mẹ MARIA, nơi Hang Đá Lộ Đức! Ngạc nhiên và vui mừng không tả xiết! Cô chạy đến ôm chầm lấy cha già vừa khóc vừa kêu lên:

- Ba ơi! Ba ơi!!

Cụ già Andrea như vừa ra khỏi một giấc mơ. Cụ âu yếm mỉm cười với con gái thân yêu. Xong, cụ từ từ đứng dậy, ôm hôn con và nói nhỏ vào tai con:

- Chính để được khỏi bệnh mà Ba đi hành hương Lộ Đức!

Nói xong, cả hai cha con lại quỳ xuống để cầu nguyện và cảm tạ tri ân Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, Chí Thánh Vẹn Tuyền ..

... Lạy Đức MARIA Chí Thánh, con xin dâng lên Mẹ lời cầu, với trọn lòng tín cẩn. Mẹ chẳng từ bỏ ai, nhưng hằng tha thiết đến phần rỗi của mọi người. THIÊN CHÚA không hề từ chối điều gì với Mẹ khi Mẹ cầu xin cùng Ngài. Xin Mẹ hãy ôm con vào vòng tay che chở vạm vỡ của Mẹ. Nếu Mẹ đủ lòng thương xót nhậm lời con khiêm tốn cầu xin, thì toàn thể hỏa ngục cũng không thể nào làm hại được con. Một cách nào đó, Mẹ là Bà Chủ của vận mệnh con. Vận mệnh con nằm trong đôi bàn tay Mẹ! Nếu Mẹ bỏ rơi con, thì con sẽ bị hư mất, không nguồn cứu giúp! Thế nhưng, Mẹ là Người Mẹ quá tốt lành, không thể bỏ rơi những ai đặt trọn niềm hy vọng nơi Mẹ!

Xin Mẹ cầu bầu cùng THIÊN CHÚA Ba Ngôi cho con và con tin chắc là mình sẽ được cứu rỗi! Ôi ước gì con có quyền làm cho mọi con dân trên mặt đất này nhận biết Mẹ! Ước gì con có thể loan báo khắp nơi sự cao cả, lòng nhân hậu và quyền năng của Mẹ! Điều mà con không thể làm được, con nguyện mong cho các thần trí thiên quốc làm thay. Và ước chi chính các tên quỷ bị bó buộc phải xưng tụng

rằng: "Mẹ là kỳ công của Bàn Tay THIÊN CHÚA, Mẹ có quyền lực THIÊN CHÚA trong tay, Mẹ thật khủng khiếp đối với ma quỷ và mọi sự đều phục tùng Mẹ! Mẹ là loài thọ tạo vô song! Mẹ là phụ nữ duy nhất, vừa là Trinh Nữ vừa là Mẹ. Mẹ đã sinh ra Đấng Cứu Thế. Cùng với Thánh Cả GIUSE, Mẹ có chỗ đứng riêng".

Như thế, Mẹ cao trọng hơn mọi Thiên Thần và các thánh: Mẹ thật là Chí Thánh, là thần thiêng! Con hy vọng nơi Mẹ và con tin chắc chắn vững vàng rằng, kể cả mọi quyền lực hỏa ngục, cũng không thể nào chiến thắng được con! Ước gì được như vậy. Tất cả các Thiên Thần và các thánh đồng thanh chúc tụng Mẹ đến muôn đời! Amen! Ước gì được như vậy!

(Sac. Pietro Ceccato, "Alla Scuola della Madonna", Centro Mariano Montfortano, 1961, trang 238-239)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt